

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R.**, so sídlom v T., IČO: X., zastúpeného M., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **LESY Slovenskej republiky, štátny podnik**, so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie SNP č. 8, IČO: 36 038 351, zastúpenému JUDr. L. M., advokátkou so sídlom vo V., **o vydanie nehnuteľností**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 12 C 174/2006, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. februára 2013 sp. zn. 9 Co 53/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

V konaní o vydanie nehnuteľností podľa § 5 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, podal žalovaný písomným podaním z 31. októbra 2012 návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. až do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11 S 142/2011, v ktorom sa vedie konanie o spôsobilosti zápisu rozsudku vydaného Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 8 C 159/2006 do katastra nehnuteľností.

Okresný súd Komárno uznesením zo 7. decembra 2012 č.k. 12 C 174/2005-931 návrh na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že tento považuje za nedôvodný, pretože konanie vedeného na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11 S 142/2011

nemá žiaden vplyv na výsledok tohto konania, nakoľko súčasné znenie petitu je dostatočne určité, vykonateľné a v súlade s relevantnými právnymi predpismi, pričom s otázkou pasívnej legitímácie je súd povinný sa vypořiadat' v rámci svojej rozhodovacej činnosti.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre uznesením z 28. februára 2013 sp. zn. 9 Co 53/2013 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania a súd prvého stupňa správne zvažoval, či prípadné rozhodnutie o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia Správy katastra Komárno vydaného 7. júla 2011 pod číslom vkladu V 1945/11 a vedené na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11 S 142/2011 bude mať vplyv na toto konanie; jeho záver, že uvedené konanie nebude mať význam pre rozhodnutie v danej veci, a to i napriek tomu, že svojou formou ide o zhodný výrok, považoval za správny.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, v ktorom žiadal zrušiť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Bol toho názoru, že odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, pretože sa nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, že sú splnené zákonné predpoklady pre postup podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. ako i jeho námietkami uvedenými v odvolaní. Dovolateľ ďalej namietal naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu je pre nedostatok a nezrozumiteľnosť dôvodov nepreskúmateľné, ako i naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadol žalovaný dovolaním, nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie žalovaného preto podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť dovolania žalovaného by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Osobitne ale treba zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až d/ a f/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu odvolacieho súdu sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či žalovanému bola v konaní odňatá možnosť pred súdom konať. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie procesne nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by v konaní pred súdmi nižších stupňov došlo k takej procesnej vade, ktorá by žalovanému znemožnila realizáciu jeho procesných oprávnení.

Pokiaľ žalovaný namieta nedostatky týkajúce sa odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (nepreskúmateľnosť), treba uviesť, že nie každá procesná nesprávnosť, ku ktorej dôjde v priebehu občianskeho súdneho konania, je relevantná z hľadiska procesnej prípustnosti dovolania. S niektorými najzávažnejšími, taxatívne vymenovanými procesnými vadami, ktoré zakladajú zmätočnosť, spája Občiansky súdny poriadok priamo prípustnosť dovolania (viď § 237 O.s.p.); vady tejto povahy sú zároveň aj prípustným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Niektorým vadám inej procesnej povahy majúcim za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (s tzv. iným vadám konania) pripisuje Občiansky súdny poriadok význam v tom zmysle, že ich považuje za relevantný dovolací dôvod (viď ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorý možno uplatniť v dovolaní, ale len pokiaľ je procesne prípustné. Uznesením občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo odporučené uverejniť v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. augusta 1997 sp. zn. 2 Cdo 5/1997, v ktorom tento súd dospel k právnomu názoru, že „konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok

nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) aj vtedy, ak odvolací súd svoj právny záver riadne neodôvodnil, takže jeho rozsudok zostal nepreskúmateľný“. Tento rozsudok bol v uvedenej zbierke publikovaný ako R 111/98. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu je názor zaujatý v uvedenom judikáte plne opodstatnený aj v prejednávanej veci. Právna kvalifikácia nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia súdu nižšieho stupňa ako dôvodu zakladajúceho (len) tzv. inú vadu konania pritom vyplýva aj z ďalších rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 140/2009, 2 MCdo 18/2008, 3 Cdo 249/2008, 3 Cdo 9/2009, 3 Cdo 290/2009, 3 Cdo 338/2009 a 5 Cdo 290/2009). Preto sama skutočnosť, že v konaní prípadne došlo k procesnej vade tejto povahy (nepreskúmateľnosť rozhodnutia), nemôže v danom prípade založiť prípustnosť dovolania žalobcu, lebo nejde o vadu v zmysle § 237 O.s.p.

Z dôvodov vyššie uvedených dospel odvolací súd k záveru, že v konaní na súdoch nižšieho stupňa nebola dovolateľovi ním namietaných dôvodov odňatá možnosť konať pred súdom, a preto prípustnosť jeho dovolania nemožno vyvodiť ani z § 237 písm. f/ O.s.p.

K ostatným dovolacím dôvodom uplatňovaným dovolateľom dovolací súd dodáva, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a tzv. iná vada (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) sú samostatnými dovolacími dôvodmi, ktoré ale sami osebe prípustnosť dovolania nezakladajú, a preto ani z nich prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalovaného procesne neprípustné. Vzhľadom na to dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. júla 2013

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková